

Gang se ud, som om man ingen Vegne kom, som om Ordene kun var gaaet ind ad det ene Øre og ud af det andet; men Fru Luplau opgav aldrig Troen og Haabet om, at Sejren en Gang vilde naas. Hun havde ogsaa i sin nærmeste Kreds et lysende Exempel til Efterfølgelse. Hendes Broder var den bekendte Collaborator Monrad i Flensborg, en af de mest udholdende Forkæmpere for den danske Sag i Sønderjylland. Hun elskede denne Broder højt, og hans frejdige, aldrig trættede Kæmp har sikkert ofte bidraget til at styrke hende til Udholdenhed i hendes egen Sag.

Af og til kunde jo ogsaa en lille Sejr muntre Sindet. Saaledes fortælles der om en lille Begivenhed, der fandt Sted for en halv Snes Aar siden. Honoratiores i en vis lille jysk By havde i 3 Aange Aar højtideligholdt Kongens Fødselsdag ved et Festmaal i Hotellets store Sal, men vel at mærke kun for Mænd. En skønne Dag i Marts Maaned udtalte nogle Damer til deres Mænd, at de fandt det urimeligt, at de, Hustruerne, skulde sidde hjemme med tørre Munde, mens deres respektive Mænd levede højt til Ære for Landets Monark, — han var jo dog ligesaa godt Konge over Kvinderne som over Mændene — og de syntes derfor, at de burde med til Festmaaltidet. Dette Forslag afvistes paa det bestemteste. Strax traadte Damerne sammen til en Festkomite og indbød til et Festmaal kun for Damer den 8de April. Herrerne smilte overlegent. Men da kort efter den sædvanlige mandlige Festkomite traadte sammen og sendte det sædvanlige Bud til Hotelværtten, at man ønskede at leje hans store Sal — da standsede Smilet, thi Hotelværtten svarede, at han beklagede meget ikke at kunne efterkomme Ønsket, men hans Sal var allerede lejet ud til en Damekomité, som vilde bruge den til et Festmaal i samme Anledning. Dette var jo forargeligt. Hvorledes man nu løb Storm først mod Hotelværtten og saa mod Damerne for at forhindre dette utrolige, skal her ikke berettes; nok er det: Hotelværtten vilde ikke bryde sin Kontrakt med Damerne, og disse var urokkelige. Da saa Højtidsdagen kom, holdt Damerne Fest i den store Sal, mens Herrerne maatte tage til Takke med et Par Smaaværelser. Da Herrerne udbragte den regelmæssige „Damerens Skaal“, skal den være bleven indskrænket til „de Damer, der ikke holder Fest i Dag“ — ikke just nogen loyal Motivering. Skønt Fru Luplau ikke, som der blev fortalt, var